

Наукове видання

СУЧАСНІ ЕКОНОМІЧНІ СИСТЕМИ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Тези доповідей
VI Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції

14-15 травня 2015 р.

Хмельницький 2015

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради
Хмельницького кооперативного торговельно-економічного інституту,
протокол № 5 від 21.04.2015

Програмний комітет:

Коваль Л. М. – к. е. н., в.о. ректора ХКТЕІ, голова Програмного комітету;
Пірог В.В. – к.е.н., перший проректор ХКТЕІ;
Комарницький І. М. – д. е. н., професор, проректор з наукової роботи ХКТЕІ;
Церклевич В.С. – к. п. н., проректор з науково-педагогічної та виховної роботи ХКТЕІ;
Фертюк С.В. – к.е.н., проректор з науково-педагогічної роботи, зв'язків з виробництвом та маркетингу ХКТЕІ;

Матеріали подані в авторській редакції

Сучасні економічні системи: стан та перспективи: тези доп. VI Міжнародної наук.-практ.
інтернет-конф., 14-15 травня 2015 р. – Хмельницький : ХКТЕІ, 2015. – С.408.

Висвітлено широке коло питань з проблем та перспектив інноваційного розвитку економіки, малого бізнесу; особливостей товарознавчих аспектів управління якістю та асортиментом товарів; історико-культурологічних та політико-правових аспектів розвитку держави; історичних та сучасних проблем розвитку мови та літератури; соціально-гуманітарних проблем сучасного суспільства тощо.

Для докторантів, аспірантів, магістрантів, науково-педагогічних та педагогічних працівників.

Позитивною тенденцією вирізняються показники, що найбільше цікавлять споживачів даних послуг, а саме – пенсійні виплати. У 2013 р. вони становили 279,6 млн. грн. і порівнюючи з 2011 р. бачимо, що вони зросли у три рази (на 33,8%). За досліджуваний період 2014 р. вони зросли порівняно з 2013р. на 70,2 млн. грн., що дає підстави припустити про покращення роботи фондів. Беручи до уваги зменшення кількості НПФ зростання кількості надходжень пенсійних внесків та здійснених виплат за досліджуваний період є досить позитивним моментом, який характеризує їх роботу на фінансовому ринку. Відповідно, можна констатувати не про падіння ринку НПФ, а лише про деякі його коливання. Тому основним завданням є активне залучення нових і збереження існуючих учасників і вкладників.

Список використаних джерел :

1. Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи : Закон України від 08.07.2011 № 3668-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3668-17>.
2. Про недержавне пенсійне забезпечення: Закон України від 09.07.2003 № 1057-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1057-15>.
3. Підсумки розвитку системи недержавного пенсійного забезпечення станом на 31.12.2013 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nfp.gov.ua/files/OgliadRinkiv/NPF/NPF_IV_kv%202013.pdf.
4. Підсумки розвитку системи недержавного пенсійного забезпечення станом на 30.09.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nfp.gov.ua/files/NPF_III_kv%202014.doc.

Колотуха С.М., к. е. н., доцент,
Турчак Р. С.
Підгорна А.С.

Уманський національний університет садівництва

ВІДШКОДУВАННЯ ПДВ З БЮДЖЕТУ ТА ШЛЯХИ МІНІМІЗАЦІЇ ЙОГО НАСЛІДКІВ ДЛЯ БЮДЖЕТУ

Одним із бюджетоформуючих податків як в Україні так і в багатьох інших країнах є податок на додану вартість (ПДВ). Поряд з цим, вітчизняний механізм справляння ПДВ передбачає за наявності відповідних підстав можливість відшкодування від'ємного значення податку на додану вартість з бюджету, що є ключовим недоліком цієї податкової форми. Саме проблема бюджетного відшкодування ПДВ суттєво послабила фінансові властивості даного податкового платежу та зумовила використання податку на додану вартість у схемах податкових оптимізацій як з метою мінімізації сум сплати даного податку так і отримання від'ємного значення об'єкта оподаткування з ПДВ з бюджету.

Податок на додану вартість нині в Україні забезпечує надходження значної частки доходів державного бюджету. В той же час, згідно з вимогами статті 200 Податкового кодексу України (ПКУ) [1] та статті 7.7. Закону України «Про податок на додану вартість», що діяв в Україні до 2011 року [2], окремі платники ПДВ мають право на відшкодування з бюджету від'ємного значення об'єкта оподаткування з цього податку. Передусім це відноситься до підприємств, що вивозять товари, роботи та послуги за межі України. Внаслідок цього в Україну надходять валютні цінності, але одночасно, експортерам, що є платниками ПДВ, відшкодовують з бюджету досить великі суми податку.

Слід зазначити, що одним із наслідків дії законодавчої норми, що передбачає право експортерів вітчизняних товарів та платників податків, які з інших причин мають від'ємне значення об'єкта оподаткування з ПДВ на відшкодування таких сум податку із бюджету, є штучне завищення окремими з них податкового кредиту саме з метою отримання бюджетного відшкодування. Крім того, варто відмітити, що суми податку на додану вартість, заявлені окремими платниками до відшкодування та розміри самих відшкодувань з року в рік зростають, що свідчить про те, що проблема бюджетного відшкодування все більше заважає підрозділам державної податкової служби України виконувати плани по мобілізації надходжень до бюджету держави.

Варто відмітити, що держава намагається якщо не вирішити проблему бюджетного відшкодування ПДВ, то хоча б зменшити її вплив на доходи державної казни. Про це свідчить запровадження автоматичної системи відшкодування ПДВ (стаття 200 ПКУ) а також Єдиного реєстру податкових накладних (стаття 201 ПКУ) [1].

В той же час, на нашу думку, автоматичне відшкодування, Єдиний реєстр податкових накладних та інші зміни до механізму справляння ПДВ, визначені розділом V Податкового кодексу України все ж не дозволять вирішити проблему бюджетного відшкодування з ПДВ.

Поряд з тим, проблема бюджетного відшкодування від'ємного значення об'єкта оподаткування з ПДВ потребує невідкладного вирішення, оскільки в часи фінансової кризи держава просто не може відволікати мобілізовані податкові надходження на погашення бюджетної заборгованості з податку на додану вартість.

Зважаючи на викладене з метою вирішення зазначеної проблеми, на наше переконання, необхідно:

- розширити повноваження податкових органів щодо перевірок достовірності сум ПДВ, заявлених платниками до відшкодування а також підвищити рівень відповідальності працівників державної податкової служби за результати таких перевірок;
- посилити відповідальність платників податків та їх посадових осіб за незаконне декларування від'ємного

значення об'єкта оподаткування з ПДВ;

- розробити і запровадити механізм застосування понижуючих коефіцієнтів, що мають застосовуватись по відношенню до сум задекларованого бюджетного відшкодування за результатами операцій з експорту сировини та низькотехнологічної продукції;

- посилити відповідальність за реєстрацію фіктивних фірм, що часто використовуються в схемах податкових оптимізацій;

- чіткіше координувати дії підрозділів Державної фіскальної служби України з метою запобігання фіктивного експорту а також імпорту товарів за заниженими цінами.

Лише перелічені заходи, на нашу думку, дозволять вирішити проблему бюджетного відшкодування з ПДВ, внаслідок чого зросте питома вага надходжень цього податку в доходах державного бюджету.

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI – [Електронний ресурс] – Режим доступу: – // <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

2. Про податок на додану вартість : Закон України № 168/97-ВР від 3 квітня 1997р. – // <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/law2/main.cgi?nreg=746-99&pass=dCCMfOm7xBWM>.

Конарівська О.Б., здобувач кафедри фінансів,
Університет банківської справи
Національного банку України м. Київ, Україна

СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДЛЯ РИНКУ НЕБАНКІВСЬКИХ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ

Одним із найважливіших пріоритетів економічної політики держави є стабільний розвиток ринку небанківських фінансових послуг. Ефективне функціонування різноманітних професійних учасників ринку небанківських фінансових послуг, а саме страхових компаній, кредитних спілок, недержавних пенсійних фондів, лізингових і факторингових компаній, ломбардів, інвестиційних фондів, та інших сприяє мінімізації ризиків діяльності суб'єктів господарювання та фізичних осіб, подоланню проблем дефіциту фінансових ресурсів, розширенню можливості інвестування, здійсненню платежів та перерозподілу фінансових ресурсів у різні сфери економіки. Від стабільного розвитку небанківських фінансових установ залежить ефективна діяльність підприємств реального сектору економіки та добробут населення країни.

Таким чином, ринок небанківських фінансових послуг може стати вагомим інструментом реалізації концепції сталого розвитку, в основу якої покладені місія та цілі, сформовані за трьома складовими: економічна (оптимальне використання обмежених ресурсів та застосування екологічна – природо-, енерго- і матеріалозберігаючих технологій), соціальна (орієнтована на людину та спрямована на збереження стабільності соціальних і культурних систем) та екологічна (забезпечення цілісності біологічних і фізичних природних систем).

Виходячи зі сказаного, видно, що концепція сталого розвитку потребує урахування не лише економічних цілей, а й екологічних та соціальних. Проте, варто наголосити, що вітчизняний ринок небанківських фінансових послуг перебуває на етапі свого становлення, що заважає застосовувати його як дієвий інструмент реалізації політики держави. Враховуючи той факт, що сталий розвиток та ринок небанківських фінансових послуг як система економічних відносин між небанківськими фінансовими посередниками з приводу розподілу та перерозподілу фінансових ресурсів, купівлі-продажу тимчасово вільних коштів і цінних паперів, взаємодіють між собою, то відсутність теоретико-методологічного обґрунтування засад забезпечення сталого розвитку ринку негативно впливає на цілісність сталого розвитку суспільства загалом.

Розглянемо підходи науковців стосовно розуміння змісту сталого розвитку (таблиця).

Таблиця – Поняття "сталий розвиток" у працях науковців

з/п	Визначення поняття	Джерело
	розвиток суспільства, який задовольняє потреби сучасності, не ставлячи під загрозу здатність наступних поколінь задовольняти свої власні потреби	[4, с. 25]
	запропонована світовим співтовариством, уточнювана та поглиблювана сучасна концепція бажаного суспільного розвитку, що ґрунтується на стратегії оптимізації всієї діяльності людства (передусім економічної) в його взаємодії з довкіллям	[1, с. 283]
	гармонійний (рівномірний, збалансований) розвиток, процес змін з метою зміцнення нинішнього та майбутнього ресурсного потенціалу для забезпечення належної якості життя людей, при якому узгоджуються: експлуатація природних ресурсів, галузева структура інвестицій, орієнтація науково-технічного розвитку, розвиток особистості; інституціональне середовище	[2, с. 7]